

NOTAT

Finanstilsynet

10. december 2008

JURA

J.nr. 1911-0024

/tbs/vha/

Høringsnotat vedrørende lovforslag på det finansielle område (Dec I)

1. Indledning

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger og forskellige andre love (Lempelse af Finanstilsynets tavshedspligt i forbindelse med krisehåndtering og deltagelse i internationalt tilsynssamarbejde, vurdering af erhvervelser af kapitalandele i finansielle virksomheder og regler om forskelsbehandling på baggrund af køn i forbindelse med forsikringer m.v.) har nu været i høring.

Lovforslaget har været sendt i høring hos 121 myndigheder og organisationer. Finanstilsynet har modtaget 30 høringssvar, hvoraf 10 har haft bemærkninger til forslaget.

Der er afgivet substantielle bemærkninger af primært teknisk karakter til lovforslagets elementer vedrørende:

- Lempelse af Finanstilsynets tavshedspligt i forbindelse med krisehåndtering (pkt. 2).
- Tavshedspligtens forhold til EU-retten (pkt. 3).
- Øget information til aktionærene i et pengeinstitut i forbindelse med en majoritetsaktionærs tvangsindløsning af minoritetsaktionærernes aktier (pkt. 4).
- Pligt for Finanstilsynet til at udarbejde en redegørelse ved en finansiel virksomheds konkurs (pkt. 5).
- Vurdering af erhvervelser af kvalificerede andele i finansielle virksomheder m.v. (pkt. 6).
- Reglerne om forskelsbehandling på baggrund af køn i forbindelse med forsikringer (pkt. 7).
- Mere restriktive investeringsregler (pkt. 8)
- Regulering af pengemarkedsinstrumenter (pkt. 9)
- Hjemmel til regulering af index og investerbare instrumenter i bekendtgørelse (pkt. 10)
- Lovgivningsprocessen generelt (pkt. 11).

Udover de ovenfor anførte emner har der overordnet set været stor tilslutning til lovforslagets hovedlinier og forskellige elementer.

Der er i forhold til versionen, der sendtes i høring, foretaget nogle lovtekniske ændringer.

2. Lempelse af Finanstilsynets tavshedspligt

Lovforslaget har til formål at muliggøre en effektiv og smidig krisehåndtering af finansielle virksomheder m.v. gennem forslag til nøje afstemte lempelser af Finanstilsynets tavshedspligt. Således forslås det blandt andet, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i forbindelse med krisehåndtering af en finansiell virksomhed, når staten yder garanti eller stiller midler til rådighed. Det foreslås også, at Finanstilsynet skal kunne videregive fortrolige oplysninger til interessenter i forbindelse med krisehåndtering af en finansiell virksomhed, når modtageren, f.eks. en potentiel overtagende virksomhed, vurderes at have behov for oplysningerne.

Der har i høringssvarene været generel støtte til ændringerne, og der er modtaget følgende kommentarer:

Forbrugerrådet har udtrykt støtte til forslaget og anført, at effektivt og smidigt tilsyn er nødvendigt i den finansielle sektor, herunder tilsyn på tværs af landegrænser, og der er behov for en betydelig styrkelse på dette område.

Finansrådet lægger vægt på, at oplysningerne, der videregives, i videst muligt omfang ikke indeholder oplysninger om den pågældende banks kunder og forretningsforbindelser. Oplysningerne bør i stedet anonymiseres eller videregives i statistisk form.

Investeringsforeningsrådet har anført, at med henblik på at sikre en ens praksis i henhold til reglerne for lempelse af tavshedspligten som følge af krisehåndtering, bør de kriterier for skønnet af, hvornår der foreligger en "krise", der enslydende er opstillet i bemærkningerne til ændringerne i de enkelte love, indarbejdes i lovteksten.

Forsikring og Pension har anført, at den foreslåede affattelse af tavshedspligtsbestemmelsen ville blive bibragt yderligere værdi, hvis det i bemærkningerne til bestemmelsen nærmere blev eksemplificeret i hvilke situationer og til hvilket formål, Finanstilsynet kunne forestille sig en berettiget videregivelse til de myndigheder, organisationer m.v., der føjes til bestemmelsen. I forhold til dette forslag, om videregivelse af oplysninger til "interessenter", har Finansrådet anført, at det i stedet bør være "aktører", da dette begreb signalerer alt andet lige en tættere og mere relevant tilknytning.

Finansrådet har desuden anført, at det bør fremgå af loven, at når oplysninger videregives til interessenter, så må de alene anvende oplysninger i forbindelse med den konkrete overtagelse, samt at de, hvis overtagelsen ikke bliver en realitet, skal tilintetgøre det modtagne materiale.

Endvidere har Finansrådet foreslået, at Lokale Pengeinstitutter og Regionale Bankers Forening også skal nævnes i lovbemærkningerne, som brancheorganisationer, der kan videregives fortrolige oplysninger til.

Endelig har Finansrådet anført, at Finanstilsynet – eller økonomi- og erhvervsministeren i forbindelse med videregivelse af fortrolige oplysninger til folketingsudvalg – indskærper tavshedspligten samt det dermed forbundne strafansvar.

SKAT har fremsat forslag om, at undtagelsen til Finanstilsynets tavshedspligt vedrørende videregivelse af oplysninger til skattemyndighederne ændres. Det foreslås således, at der generelt skal kunne videregives oplysninger til Told- og Skatteforvaltningen i sager af betydning for Told- og Skatteforvaltningen, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 3. SKAT anfører, at der er tale om oplysninger, der er af væsentlig betydning for SKATs arbejde, og at de sagtens kan håndtere meget fortrolige oplysninger. Alternativt foreslår SKAT en udvidelse af den nuværende henvisning til også at omfatte skattekontrollovens § 6 D, stk. 1. Bestemmelsen vedrører kontrol med hensættelser i penge- og kreditinstitutter m.fl. til imødegåelse af tab. Det er tilsynsmyndigheden, der kontrollerer hensatte beløb og lidte tab i det enkelte institut. I bestemmelsen er der adgang til, at SKAT i særlige tilfælde kan anmode tilsynsmyndigheden om at kontrollere et instituts hensættelser pr. 31. december.

Kommentar:

Til Finansrådets bemærkning om, at oplysninger om kunder eller forretningsforbindelser bør anonymiseres eller alene videregives i statistisk form, skal det anføres, at Finanstilsynet alene videregiver de oplysninger, der er behov for i den konkrete sag, ligesom det ikke er i alle tilfælde, at Finanstilsynet kan videregive kundeoplysninger. Finanstilsynet vil således alene videregive fortrolige oplysninger, når der er et konkret behov herfor, og når der er hjemmel til videregivelsen.

I forhold til Investeringsforeningsrådets kommentar skal det nævnes, at Finanstilsynet administrerer alle de love, hvor tavshedspligten ændres i forbindelse med krisehåndtering. Finanstilsynet vil derfor administrere tavshedspligten ens på tværs af de enkelte love. Der vurderes derfor ikke at være behov for at præcisere betydningen af ordet "krise" direkte i lo-

ven, når det fremgår klart i bemærkningerne til bestemmelsen, hvad der forstås herved.

I forhold til ønsket om eksemplificering fra Forsikring & Pension skal det anføres, at det af lovforslaget fremgår, at fortrolige oplysninger om en kriseramt virksomhed kan videregives til interessenter, der er involveret i drøftelser om en løsning. Som eksempel er der i lovforslagets bemærkninger nævnt en potentiel overtagende virksomhed, relevante finansielle brancheorganisationer og edb-centraler. Det kan også være til de danske konkurrencemyndigheder i forbindelse med deres fusionskontrol eller hvor deres involvering er nødvendig i spørgsmål om statsstøtte, hvis staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed. Der vurderes på den baggrund ikke at være behov for yderligere eksemplificering i lovforslaget.

Det er vurderingen, at begrebet interessenter er det mest anvendelige begreb i denne sammenhæng, da dette med sikkerhed også kan indeholde offentlige myndigheder, som er involveret i forsøget på at redde en kriseram finansiel virksomhed. Det skal bemærkes, at det er et krav, at modtagerne af oplysningerne konkret har behov for oplysningerne til brug for den pågældende redning.

Når oplysninger videregives til interessenter, f.eks. til en potentiel overtagende virksomhed, vil Finanstilsynet alene videregive de nødvendige oplysninger. Den modtagne interessent vil i medfør af § 354, stk. 7, blive omfattet af den samme tavshedspligt under ansvar efter straffelovens regler. I forhold til hvilke brancheorganisationer, som Finanstilsynet kan videregive oplysninger til i medfør af lovforslaget, er opstillingen af finansielle brancheorganisationer i lovbemærkningerne ikke tænkt som en udtømmende liste. Lovbemærkningerne præciseres i overensstemmelse hermed.

I forhold til Finansrådets bemærkninger om, at tavshedspligten indskræmpes, når fortrolige oplysninger videregives, skal det anføres, at det allerede i dag tydeligt fremgår, at fortrolige oplysninger, som videregives i medfør af § 354, stk. 6, er fortrolige, samt at modtageren af oplysninger omfattes af tavshedspligten ved modtagelsen. Det indskræmpes endvidere også altid af Finanstilsynet i forbindelse med den konkrete videregivelse af fortrolige oplysninger. Det vil også være tilfældet fremadrettet.

Undtagelsen i det foreslåede § 354, stk. 6, nr. 22, om Told- og Skatteforvaltningens sager om nedskrivninger og hensættelse i filialer af kreditinstitutter fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, er en videreførelse af gældende ret. Der er således ikke påtænkt ændringer i reglerne om videregivelse til Told- og Skatteforvaltningen. Henvísningen

i § 6 D, stk. 2, hænger sammen med, at bestemmelsen giver told- og skatteforvaltningen mulighed for at anmode om Finanstilsynet bistand til vurdering af størrelsen af de pågældende nedskrivninger på udlån og hensættelser på garantier m.v. At bestemmelsen er begrænset til sådanne filialer hænger sammen med, at filialerne er undergivet hjemlandstilsyn, og ikke tilsyn af Finanstilsynet. Finanstilsynet har kompetencen til at foretage sådanne vurderinger, for så vidt angår de danske pengeinstitutter og realkreditinstitutter. Skattekontrollovens § 6 D, stk. 1, fastslår alene, at Finanstilsynet kontrollerer hensatte beløb og lidte tab i det enkelte institut. Dette betyder, at SKAT som udgangspunkt kan lægge de selvangivne beløb til grund for skatteansættelsen. Finanstilsynet foretager således ikke en nogen form for rapportering til SKAT af den foretagne kontrol. Derfor vurderes der ikke at være et behov for at fastsætte en specifik videregivelsesadgang for denne bestemmelse. Det skal endelig nævnes, at Finanstilsynet ikke ligger inde med oplysninger, som Told- og Skatteforvaltningen ikke i forvejen kan indhente hos virksomheden selv. Samtidig er det nødvendigt for sikring af den tilsynsmæssige effektivitet, hvis de tilsynsbelagte virksomheder med rette kan have tillid til, at fortrolige oplysninger kun i undtagelsestilfælde kan videregives fra Finanstilsynet. Herved har Finanstilsynet nemmere ved at indsamle ønskede oplysninger.

3. Tavshedspligtens forhold til EU-retten

Danske Advokater har anført, at de lægger vægt på, at det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at det er vurderingen, at de foreslåede lempelser af tavshedspligten i lyset af især den øgede finansielle aktivitet på tværs af landegrænser og det øgede internationale samarbejde generelt holder sig inden for rammerne af direktivernes tavshedspligt.

Kommentarer:

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at lovforslaget er vurderet i forhold til såvel de ældre som de nyere finansielle direktivers krav om tavshedspligt. Det er vurderingen, at de foreslåede lempelser af tavshedspligten - i lyset af især den øgede finansielle aktivitet på tværs af landegrænser og det øgede internationale samarbejde generelt - holder sig inden for rammerne af direktivernes tavshedspligt. Det vurderes, at det ikke er nødvendigt med nærmere præcisering heraf.

4. Information til tvangsindløste aktionærer

Det foreslås, at aktionærer, der har fået deres aktier tvangsindløst af en majoritetsaktionær, skal have bedre information om forløbet op til tvangsindløsningen. Derfor foreslås det at pålægge bestyrelsen en informationspligt. Bestyrelsen skal således indbyde aktionærerne til et orienterende møde om tvangsindløsningen senest 8 dage efter, at bestyrelsen har truffet beslutningen om tvangsindløsning.

Derudover foreslås der indsat en bestemmelse, således at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til de revisorer, der evt. kan blive udpeget til at foretage en vurdering af indløsningsprisen. De pågældende revisorer, der modtager de fortrolige oplysninger med henblik på at kunne foretage en vurdering af indløsningsprisen, vil blive omfattet af tavshedspligten, og vil dermed ikke kunne videregive de pågældende fortrolige oplysninger.

Dansk Aktionærforening anfører, at ændringen vil give større gennemsigtighed og dermed bidrage til bedre forståelse af, hvad der skete i tiden op til tvangsindløsningen. Foreningen kan på den baggrund tilslutte sig forslaget. Foreningen anfører dog, at det er uholdbart, at lovforslaget fokuserer på, hvad der skal ske, når det er gået galt. Foreningen savner således forslag om, hvordan aktionærerne og potentielle aktionærer i en finansiel virksomhed kan få bedre information om de risici, der er knyttet til den finansielle virksomhed, samt hvordan aktionærerne i (ejerne af) en finansiel virksomhed kan få indflydelse på virksomheden.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer har anført, at fritagelsen for tavshedspligten skulle placeres i lovens § 354, stk. 3, således at tavshedspligten generelt blev ophævet i tvangsindløsningssituationen.

Både Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og Danske Advokater har haft forslag til yderligere ændringer i reglen om tvangsindløsning af minoritetsaktionærer i et pengeinstitut, jf. § 144 i lov om finansiel virksomhed.

Kommentar:

Formålet med lovforslagets lempelser af Finanstilsynets tavshedspligt er blandt andet at muliggøre en effektiv og smidig krisehåndtering af finansielle virksomheder. Pligten for en bestyrelse til at indbyde aktionærerne til et orienterende møde i forbindelse med tvangsindløsning af deres aktier er ligeledes et led i håndteringen af et pengeinstitut i krise, hvor aktionærerne skal informeres om forløbet. Dansk Aktionærforenings bemærkninger vedrører information fra og om en finansiel virksomhed til aktionærerne, hvilket umiddelbart falder uden for lovforslaget.

Det skal dog oplyses, at Folketinget i foråret vedtog et lovforslag, der medførte øget åbenhed om Fondsrådet, Det Finansielle Virksomhedsråd og Finanstilsynets arbejde. Den nye lov medførte blandt andet, at afgørelser truffet af de finansielle råd som udgangspunkt skal offentliggøres. Dette har blandt andet medført, at en række afgørelser på det finansielle område, som før lovens ikrafttræden ikke ville være blevet offentliggjort, nu er blevet offentliggjort. Der er således for nyligt blevet åbnet for yderligere information til offentligheden – herunder aktionærerne.

Det skal herudover nævnes, at finansielle virksomheder allerede er underlagt en række oplysningskrav. Dette blandt andet i forbindelse med aflæggelse af årsrapport og regnskaber. Hvis der er tale om en virksomhed, der er optaget til handel på et reguleret marked, skal virksomheden som udgangspunkt hurtigst muligt offentliggøre intern viden (oplysninger om udstederen som ikke er offentliggjort, og som må antages mærkbart at få betydning for kursdannelsen, hvis oplysningerne blev offentliggjort).

Endelig skal det nævnes, at regeringen er enig i, at der er behov for øget information fra de finansielle virksomheder om deres risici. Oven på den finansielle krise er den danske regering således kommet med forslag til en række stramminger, der skal øge åbenheden og ansvarligheden på kapitalmarkederne i Europa. Blandt forslagene er blandt andet ønsker om øget åbenhed og større gennemsigtighed om bankernes solvens og risiko-profil, herunder offentliggørelse af resultatet af den enkelte banks egen solvensbehovsvurdering. Der er opnået bred politisk tilslutning fra Folketingets partier til udspillet.

I forhold til aktionærernes indflydelse på virksomheden opstiller aktieselskabsloven en række rettigheder for aktionærerne. Aktionærerne udøver hovedsageligt deres rettigheder på generalforsamlingen, hvor de vælger bestyrelsen, stemmer om fremsatte forslag m.v. samt har mulighed for at stille spørgsmål til virksomheden.

Dansk Aktionærforenings bemærkninger vurderes ikke at give anledning til ændringer i lovforslaget, hvorfor det på dette punkt bør opretholdes i sin nuværende udformning.

Den af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer foreslåede flytning af videregivelsesadgangen til de udpegede revisorer vil medføre, at fortrolige oplysninger, som videregives til de pågældende revisorer, efter videregivelsen ikke vil være omfattet af tavshedspligten.

Da der er tale om oplysninger om en virksomhed, som må antages stadig at være i drift, eventuelt fusioneret med en anden virksomhed, er der et væsentligt hensyn at tage til denne virksomhed. Samtidig er det også vigtigt, at revisorerne har de nødvendige oplysninger til at foretage deres vurdering af indløsningsprisen. På den baggrund er det fundet hensigtsmæssigt, at der kan videregives fortrolige oplysninger til revisorerne til brug for deres vurdering, men at oplysningerne forbliver fortrolige af hensyn til virksomheden.

De øvrige foreslåede ændringer til § 144 i lov om finansiell virksomhed fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og Danske Advokater falder uden for nærværende lovforslags formål om at blandt andet at mulig-

gøre en effektiv og smidig krisehåndtering gennem lempelser af tavshedspligten samt at sikre de tvangsindløste minoritetsaktionærer bedre information. Samtidig skal det nævnes, at der fortsat verserer et retsligt efterspil på tvangsindløsningen af minoritetsaktionærerne i bankTrelleborg A/S ved domstolene. Det forekommer på den baggrund hensigtsmæssigt at afvente udfaldet heraf, inden der foretages eventuelle lovændringer på området.

5. Redegørelse fra Finanstilsynet

Det foreslås, at indføre en pligt for Finanstilsynet til at udarbejde en redegørelse i tilfælde, hvor en finansiel virksomhed er erklæret konkurs, og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed. Redegørelsen skal indeholde en beskrivelse af forløbet op til konkursen, herunder Finanstilsynets rolle i dette forløb.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer anfører, at Finanstilsynet typisk vil være én part i de løbende forhandlinger op til en eventuel konkurs i en finansiel virksomhed, og at redegørelsen derfor vil blive et partsindlæg i den efterfølgende debat og/eller ansvarsplacering. Foreningen finder det derfor hensigtsmæssigt, at der internt i Finanstilsynet stilles krav om en sådan redegørelse, men er ikke overbevist om, at kravet om offentliggørelse er tilstrækkeligt og rimeligt begrundet, ligesom foreningen finder, at Finanstilsynet ikke ligestilles med andre aktører, der fortsat er bundet af tavshedspligt.

Kommentar:

Forslaget har til formål at medvirke til et højere informationsniveau, når en finansiel virksomhed er gået konkurs, og staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed. Herved vil offentligheden få indsigt i, hvad der er foregået i relation til den finansielle virksomhed, samt for Finanstilsynets rolle. Til Foreningen af Statsautoriserede Revisorer's kommentarer må det anføres, at redegørelsen objektivt skal informere om forløbet, og derfor ikke skal betragtes som et partsindlæg. Samtidig skal det nævnes, at den omhandlede finansielle virksomhed ikke er underlagt den samme tavshedspligt, hvorfor den har mulighed for at offentliggøre oplysninger om forløbet.

6. Kvalificerede andele

Der ændres i reglerne om forudgående godkendelse af påtænkte erhvervelser af kvalificerede andele i finansielle virksomheder m.v. Med ændringerne præciseres kriterierne og processen i forbindelse med den tilsynsmæssige vurdering af en sådan erhvervelse. Ændringerne gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EF og direktiv 2002/83/EF,

2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (EU-Tidende 2007 nr. L 247, s. 1) (kapitalandelsdirektivet).

The Capital Group Companies, Inc. har i et høringssvar anført en række kommentarer til direktivet, der ligger til grund for lovforslaget. De anfører blandt andet, at medlemsstaterne skal have mulighed for at holde ejerandele adskilt, som administreres af den samme investeringsforvalter, men på forskellige investorers vegne, når investeringsforvalteren har tilstedelse i et land uden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område. De har desuden anført, at definitionen af "at handle samlet", som der i øjeblikket arbejdes på at fastlægge i en arbejdsgruppe i EU, er uklar. Selskabet har videre anført, at de vurderingsfrister, som der er pålagt tilsynsmyndighederne, er for lange. Endelig anføres det, at proportionalitetsprincippet i forhold til mængden af information en investeringsforvalter skal indsende forud for en påtænkt erhvervelse, bør benyttes fuldt ud af medlemsstaterne, således at der stilles færre krav til disse virksomheder.

Kommentar:

Bemærkningerne fra The Capital Group Companies, Inc. er overvejende knyttet til selve kapitalandelsdirektivet samt det arbejde, der pågår i en arbejdsgruppe på EU-niveau, hvor der udarbejdes et sæt "guidelines" til direktivet. Direktivet er vedtaget og lovforslagets bestemmelser om godkendelse af kvalificerede andele gennemfører alene direktivets bestemmelser. Selskabets bemærkninger vurderes ikke at give anledning til ændringer i lovforslaget.

7. Reglerne om forskelsbehandling på baggrund af køn i forbindelse med forsikringer

Med henblik på at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder har lovforslaget til formål at forbyde forskelsbehandling på baggrund af køn ved beregning af præmier og ydelser i forbindelse med tegning af skadesforsikringer eller private livsforsikringer, medmindre anvendelsen af køn er en afgørende faktor ved risikovurderingen.

Forsikring & Pension (F&P) mener som grundlæggende princip, at det skal være muligt at forskelsbehandle på baggrund af forskellige faktorer med betydning for beregningen af præmier og ydelser for individuelle skades- og livsforsikringer. Dette er saglig forskelsbehandling, som medvirker til at sikre et velfungerende marked.

Hvad angår lovens anvendelsesområde er det F&Ps opfattelse, at lovændringen, ligesom den nugældende lov om ligebehandling af mænd og

kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger, ikke finder anvendelse på arbejdsskadeforsikringer.

Endelig anfører F&P, at de hilser muligheden for indsamling af fælles sammenlignelige data velkommen i forbindelse med kravet om regelmæssig indsamling, offentliggørelse og ajourføring af data med relevans for anvendelsen af køn som en afgørende aktuarmæssig faktor. Forsikring & Pension ser frem til den fortsatte dialog i arbejdet med en model for implementeringen af dette krav.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) noterer sig, at der ved skadesforsikringer og private livsforsikringer fortsat tages hensyn til køn, hvis det er en afgørende aktuarmæssig faktor ved risikovurderingen. FA så gerne, at denne mulighed også blev overført til de erhvervstilknyttede sikringsordninger, idet FA ikke finder, at der er saglige grunde til at behandle private livsforsikringer forskelligt fra arbejdsgiverbetalte livsforsikringer.

Kommentar:

Indledningsvis er det korrekt, at loven om ligebehandling inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger ikke finder anvendelse på lovbestemte arbejdsskadeforsikringer.

Formålet med lovforslaget er at forbyde forskelsbehandling på baggrund af køn ved beregning af præmier og ydelser i forbindelse med tegning af skadesforsikringer eller private livsforsikringer. Herved fremmes ligestillingen mellem mænd og kvinder.

Ifølge ligebehandlingsdirektivet om varer og tjenesteydelser kan de enkelte medlemslande dog beslutte at tillade forholdsmæssigt afpassede forskelle i enkeltpersoners præmier og ydelser, hvis anvendelsen af køn er en afgørende faktor ved risikovurderingen.

Alle medlemslandene inden for Den Europæiske Union – bortset fra Letland – har til EU-Kommissionen pr. 20. maj 2008 oplyst, at de har til hensigt at tillade, at der må tages hensyn til køn ved beregningen af præmier og ydelser.

Med henblik på at ligestille de danske forsikringsvirksomheder konkurrencemæssigt med forsikringsvirksomheder fra de andre medlemslande inden for Den Europæiske Union foreslås det, at også danske forsikringsvirksomheder skal have mulighed for selv at bestemme, om de vil lade størrelsen af præmier og ydelser afhænge af forsikringstagerens køn, hvis kønnet er en afgørende faktor ved risikovurderingen.

Den gældende lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger omfatter primært arbejdsmarkeds-

pensionsordninger. Formålet med denne lov er ligeledes at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder.

Ifølge loven må arbejdsmarkedspensionsordninger m.v. – også kaldet de erhvervstilknyttede sikringsordninger – oprettet fra og med den 1. juli 1999 ikke være baseret på kønsopdelte beregninger.

En arbejdsmarkedspension er som regel obligatorisk, hvor en arbejdsgiver efter faste kriterier tegner forsikringer for sine medarbejdere i henhold til aftale eller overenskomst med et pensionsinstitut.

I konsekvens af det obligatoriske medlemskab af en bestemt arbejdsmarkedspensionsordning er der i dag ingen konkurrence fra virksomheder fra andre medlemslande inden for Den Europæiske Union.

Der er derfor ikke noget hensyn at tage til de danske forsikringsvirksomheders konkurrencedygtighed over for udenlandske virksomheder, for så vidt angår arbejdsmarkedspensionsordninger.

På den baggrund finder Finanstilsynet ikke, at lovforslaget bør ændres, således at forslaget om at udvide muligheden for at tage hensyn til køn til også at gælde erhvervstilknyttede sikringsordninger.

8. Mere restriktive investeringsregler

Det foreslås, at Finanstilsynet får adgang til at fastsætte nærmere regler for investeringsforeningers placering af midler i finansielle instrumenter, herunder hvilke betingelser det enkelte finansielle instrument skal opfylde.

Forbrugerrådet ønsker, at investeringsforeninger er underlagt restriktive regler for brug af finansielle instrumenter. Det skyldes, at køb af investeringsforeningsbeviser er almindeligt og udbredt for danske forbrugere, såvel for frie midler som for pensionsmidler. Der er behov for, at investeringsforeninger investerer sikkert og efter klare regler, som gør det lettest muligt på forhånd at vide, hvordan investeringen vil foregå og hvordan risici vil være.

Rådet anfører, at der overordnet set ikke er behov for, at hver investeringsforening tillades brug af komplicerede og for forbrugere uoverskuelige finansielle instrumenter, som kun måske virker efter hensigten, med det formål at kunne ændre på sin risiko. I stedet er der behov for at informere om, at sprede sin risiko på mange forskellige risici, herunder en anbefaling om ikke at placere for stor del af sin formue i en given investeringsforening.

Kommentar:

I forhold til Forbrugerrådets kommentar skal det indledningsvist bemærkes, at investeringsforeninger er underlagt EU-harmoniserede regler for brug af finansielle instrumenter. I en investeringsforenings vedtægter og prospekt skal der i øvrigt være helt klare regler for, hvordan en forening kan investere investorernes midler. Endvidere indeholder en forenings prospekt oplysning om foreningens risikoprofil. Investor kan således i vedtægterne og i prospektet orientere sig om, hvilken type investeringer foreningen kan foretage og risikoen ved investering i foreningen.

Såfremt et pengeinstitut eller andre sælger en forbruger investeringsprodukter – herunder investeringsbeviser – som forbrugeren enten ikke forstår, eller som er upassende for den pågældende forbruger, er der tale om en overtrædelse af sælgerens pligt til at sætte sig ind i kundens økonomiske forhold og viden om finansielle instrumenter. Dette kan pådrage sælgeren erstatningspligt. Det forhold, at sælgere overtræder deres pligter over for kunden, er imidlertid ikke et tilstrækkeligt grundlag for at forbyde danske investeringsforeninger at investere i komplicerede finansielle instrumenter.

Forbrugerrådets bemærkninger vurderes ikke at give anledning til ændringer i lovforslaget, hvorfor det på dette punkt bør opretholdes i sin nuværende udformning.

9. Regulering af pengemarkedsinstrumenter

Lovens definition af pengemarkedsinstrument ændres således, at de præciseringer til definitionen, som findes i EU-retten, kan rummes inden for lovens rammer. Et pengemarkedsinstrument er et gælds-brev med en kort løbetid, der kan variere fra få dage og op til ca. et år.

InvesteringsForeningsRådet hilser det velkomment at lovforslaget vil bringe den danske regulering af pengemarkedsinstrumenter i overensstemmelse med reglen i direktiv 2007/16/EF, som bestemmer, at løbetiden for pengemarkedsinstrumenter kan være op til 397 dage.

Danske Advokater anfører, at lovforslaget definerer pengemarkedsinstrumenter som bl.a. værdipapirer, der normalt handles på *pengemarkedet*, som er likvide, og som til enhver tid kan værdiansættes, jf. § 87 a. Organisationen anfører, at det ikke umiddelbart fremgår af lovforslaget eller bemærkningerne hertil, hvordan pengemarkedet er defineret. Efter Danske Advokaters opfattelse bør man overveje at foretage en præcisering af dette begreb.

Kommentarer:

Til det af Danske Advokater anførte skal det nævnes, at begrebet "pengemarkedet" hverken er defineret i UCITS-direktivet (85/611/EØF) eller i Eligible-Assets direktivet (2007/16/EF). Eligible-Assets direktivets formål var netop at præcisere nogle af begreberne i UCITS-direktivet. Med lovforslaget præciseres disse definitioner, hvor det er nødvendigt. Der er imidlertid ikke fundet anledning til at indsætte yderligere definitioner. Endvidere vil man med en sådan definition risikere at indskrænke danske UCITS' (investeringsforeninger) investeringsmuligheder i forhold til andre europæiske UCITS, hvis hjemlande ikke har defineret begrebet "pengemarkedet". Dette vil have en negativ effekt på de danske foreningers konkurrenceevne.

10. Hjemmel til regulering af index og investerbare instrumenter i bekendtgørelse

Det foreslås, at Finanstilsynet får adgang til at fastsætte regler for, hvilke kriterier et indeks skal opfylde, hvis det skal indgå i en investeringsforenings investeringspolitik. Et indeks er en oversigt over den gennemsnitlige prisudvikling på en gruppe aktiver, som indekset følger. Det kan fx være OMX C20-indekset, der viser kursudviklingen på de 20 største børsnoterede danske aktier.

InvesteringsForeningsRådet bemærker indledningsvist, at Finanstilsynet får hjemmel til i bekendtgørelsesform at fastsætte en række specifikke krav til de værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter, som kan indgå i en investeringsforenings portefølje, samt fastsætte specifikke krav til de kriterier, som et indeks skal opfylde, hvis det skal indgå i en investeringsforenings eller en afdelings investeringspolitik, herunder hvilke foranstaltninger foreningen skal iværksætte inden foreningen placerer midler i overensstemmelse med sammensætningen af et indeks.

InvesteringsForeningsRådet finder, at en sådan bekendtgørelse vil være et nyttigt arbejdsredskab for investeringsforeningerne. Men samtidig lægger InvesteringsForeningsRådet stor vægt på, at de krav, som kommer til at fremgå af en fremtidig bekendtgørelse, vil svare til de præciseringer, som allerede findes i Eligible Asset-direktivet. Dette er helt nødvendigt for at tilgodese direktivets formål om at skabe ensartede regler på tværs af landegrænserne. Og InvesteringsForeningsRådet mener, at det vigtigt at være opmærksom på, når bekendtgørelsen udarbejdes, at man undgår såkaldt "gold-plating" af de danske regler, som kan stille danske investeringsforeninger konkurrencemæssigt ringere end konkurrenter fra andre europæiske lande. Derfor mener InvesteringsForeningsRådet at sætningen i bemærkningerne: "Desuden giver hjemmelen mulighed for, at Finanstilsynet kan fastsætte regler på baggrund af egne og andre tilsynsmyndigheders erfaringer med direktivreglerne", bør udgå.

Kommentar:

Det er Finanstilsynets hensigt at udnytte bemyndigelsen til at udstede en bekendtgørelse, der indeholder de regler, der allerede findes i Finanstilsynets vejledning nr. 9102 af 23. marts 2008 om investerbare aktiver for investeringsforeninger, specialforeninger og godkendte fåmandsforeninger. Disse regler svarer til reglerne i Eligible-Assets direktivet og indeholder ikke danske særregler. Selv om Finanstilsynet ikke har til hensigt at udstede særlige danske regler, er det imidlertid særligt i denne tid med finansiell krise vigtigt, at Finanstilsynet har mulighed for at tage egne og andre tilsynsmyndigheders erhvervede erfaringer med i betragtning ved udarbejdelsen af bekendtgørelsen om investerbare instrumenter.

Det er derfor Finanstilsynets vurdering, at InvesteringsForeningsRådets bemærkninger ikke giver anledning til ændringer i lovforslaget på dette punkt hvorfor det bør opretholdes i sin nuværende udformning.

11. Lovgivningsprocessen

Danske Advokater har bemærket, at det efter organisationens opfattelse er problematisk i forhold til at sikre den fornødne lov kvalitet, at lovkastet er sendt i høring med en høringsfrist på kun 7 dage.

Kommentar:

Det skal for det første beklages, at det ikke har været muligt at sende lovforslaget i en længere høring. Dette vurderes dog ikke at gå ud over lov kvaliteten. Således er der modtaget høringssvar fra de primære brancheorganisationer på området. Samtidig er lov kvaliteten fortsat sikret gennem den procedure lovforslaget er igennem inden fremsættelsen, herunder den fornødne lov tekniske gennemgang i såvel Økonomi- og Erhvervsministeriet som i Justitsministeriet.